

JAUME BARTUMEU CASSANY
President de Progressistes-SDP

El clima, bomba de rellotgeria

Cal analitzar el canvi climàtic a les nostres muntanyes

El desenvolupament econòmic no pot basar-se en l'explotació indiscriminada dels nostres recursos naturals i mediambientals.

S'ha de bascular d'un model econòmic basat en l'explotació infinita dels recursos cap a un model econòmic de promoció i conservació que sigui respectuós amb l'entorn i les persones. Per això és important definir una estratègia en l'àmbit nacional que tingui aplicació a nivell comunal, perquè puguem mirar als ulls dels nostres descendents sense haver-los d'abaixar, avergonyits pel que els hem deixat.

Això és el que pensem els progressistes i així ho vam defensar en el nostre programa electoral del 2015.

Sota l'impuls del company Delfi Roca vam defensar –i seguim fent-ho més convençuts encara– que Andorra necessita un desenvolupament econòmic que sigui sensible amb els efectes del canvi climàtic.

Convé promoure una economia productiva de mínima petjada ecològica.

I ens cal oferir un medi ambient excel·lent i una gestió ambiental exemplar com a element de promoció i difusió turística d'Andorra.

El repte més important a nivell ambiental és afrontar les conseqüències de l'escalfament global i el consegüent canvi climàtic a les nostres muntanyes.

Per fer-hi front i atenuar els seus efectes al nostre territori i en les generacions futures, Andorra ha de sumar-se als

esforços de la comunitat internacional en aquesta matèria, a l'empara del Protocol de Kyoto i també de la declaració adoptada a París l'any 2015 amb la ferma convicció del president François Hollande, coneguda com a COP21.

Andorra ja va signar la COP21, però l'evolució que podem observar arreu del món aquests tres anys ens porta a creure que, tal com deia l'editorial de l'edició de dimecres pas-

**D'aquí a 80 anys,
mitja humanitat
estarà amenaçada
per catàstrofes**

sat, 23 de novembre, del diari francès *Le Monde*, el clima s'està convertint en una bomba de rellotgeria. Una bomba d'efecte endarrerit, els efectes de la qual "fan la sensació a alguns que el perill és imaginari, i a d'altres, que tenim prou temps per encarar la qüestió".

Un estudi publicat el 19 de novembre per la revista *Nature Climate Change* ha aportat nous elements d'informació sobre la ineluctabilitat i la magnitud del desastre.

Una vintena d'investigadors internacionals demostren en aquell estudi el grau de vulnerabilitat de la humanitat front al risc climàtic. I han fet un repertori llistant 467 formes d'impacte sobre les nostres vides, tant pel que fa a la salut, l'alimenta-

ció, l'accés a l'aigua, l'economia, les infraestructures i la seguretat. És esfereïdor.

Ens diuen els experts que la meitat de la humanitat estarà amenaçada els pròxims vuitanta anys per catàstrofes massives i simultànies: sequera, fam, inundacions...

És ben evident que el canvi climàtic és més real que mai. En aquest sentit l'empresa Aigües de Barcelona ha tingut la bona iniciativa de promoure una exposició, que defineixen com una "experiència immersiva", anomenada *The zone of hope*.

Amb diverses portes virtuals es trasllada el visitant als anys 2038, 2068 i 2093.

Tal com explicava divendres el suplement *QUÈFEM* de *La Vanguardia*, la companyia barcelonina "(...) vol sensibilitzar la ciutadania de l'impacte que el nostre estil de vida té en el medi ambient, i alhora refermar el compromís amb el desenvolupament sostenible".

Cal reflexionar seriosament sobre aquestes qüestions. Els progressistes considerem que convé que Andorra sigui un membre actiu en els diferents organismes especialitzats en el desenvolupament sostenible de les zones de muntanya, per identificar les bones pràctiques i adaptar-les al nostre territori, alhora que cal crear sinergies que ens beneficiïn en la planificació, finançament i implementació d'iniciatives de desenvolupament sostenible.

Ens hi juguem el futur de les pròximes generacions.